

Palingstand gaat weer achteruit

Het herstel van de paling stagneert. In de periode 2018-2020 trok er minder volwassen aal vanuit Nederland terug naar zee. Dat komt door toename van de commerciële visserij. Tot die conclusie komt Wageningen Marine Research bij de evaluatie van het Nederlandse aalbeheerplan in opdracht van het ministerie van LNV.

Het overheidsbeleid beoogt de sterfte van de paling door menselijke activiteiten te verminderen en de uittrek van schieraal te bevorderen; schieralen zijn volwassen dieren die terugkeren naar de Sargassozee om te paaien.

Vanaf 2005 leidde dit beleid van onder meer minder vangst en het opheffen van barrières in waterwegen tot verbetering van de palingstand en een gestage toename van de hoeveelheid schieraal die de zee bereikt. De evaluatie over 2018-2020 laat echter een

verslechtering zien, een terugval van 1460 naar 970 ton schieraal. Hoewel de gebruikte modellen zijn verbeterd, is dit slechts een ruwe benadering op basis van beperkte vangst- en monitoringsgegevens, blijkt uit het evaluatieverslag.

Dat de cijfers voor het eerst in vijftien jaar weer zijn verslechterd noemen de onderzoekers onder leiding van Tessa van der Hammen echter 'verontrustend'. Ze wijten de terugval aan 'een toename van de commerciële visserij in het IJsselmeer en

Markermeer'. De Internationale Raad voor Onderzoek der Zee (ICES) bepleit al twintig jaar een Europees verbod op palingvisserij. Dat advies is in december wederom niet opgevolgd door de Europese ministers in de Visserijraad.

Verbetering van de palingstand in Nederland en de uittrek van schieraal zijn een kwestie van de lange adem, omdat paling een langlevende soort is. Het duurt naar schatting één tot drie jaar voordat glasaal (baby-paling) vanuit de Sargasso-zee aankomt voor de Nederlandse kust en de binnenwateren opzweemt. Vervolgens duurt het drie tot twintig jaar voordat deze jonge visjes zijn uitgegroeid tot schieralen en beginnen aan hun trek terug naar zee en hun paaigronden. Info:tessa.vanderhammen@wur.nl

